

B G

Ja sam B.G., buduća NBA zvijezda. Moji inicijali su B.G., ali *bi-dži* baš fora zvuči – onako - svjetskije. Kad sam bio mali, zvao sam se Boa. Tako mi je bilo lakše. Sad sam uglavnom Bobo. Tako je drugima lakše.

I prije no što sam se rodio, prabaka je htjela da budem Beno, po pradjedu. Mama – ni čut! Onda je prabaka popustila: ako nećete Beno, neka bude Benedikt. Mama – ni čut! Mogao sam biti Bono. Na to se ne bih ljutio. Znate onog frajera iz U2. Ali Beno, ili još gore Benedikt – bože sačuvaj! Hvala, mama.

Starija sestra zove me Beboš, što već odavno nisam i to me stvarno ljuti. Mlađa sestra me zove Bona i to me ne ljuti. Mama mi najčešće kaže Bobo, jedino kad sam nešto skrivio ili ona tako misli, nazove me pravim imenom. Tad je frka. Uglavnom je dosadna: „Bobo, jesi gladan?“; „Bobo, jesi napisao zadaću?“; Bobo, jesi pokupio čarape?“ Nikada ne pita: „Bobo, hoćeš čokoladu?“; „Trebaš džeparac?“

Tati sam Bobetko, Borislav ili Borneta – ovisno o raspoloženju. Ako mu trebam dodati novine ili donijeti topli sendvič – e, onda sam Bornić. Imam curu. Njoj sam Bobić i baš mi je to zgodno.

Djed mi često kaže Boris pa ga ja ispravim, a on samo mahne rukom. Kaže, kakvo je to muško ime koje završava na **A**. Zaboravio je da mu se brat zove Mata, a moj tata Luka. Baki sam i dalje „sunce bakino“ iako joj ponekad naoblačim tamnim oblacima pa od sunca ne vidi ni **S**.

Teti u Konzumu sam slatkiš. Bilo bi super da sam svaki puta, kad me tako oslovila, dobio slatkiš. Prijatelji me zovu Gvozd i baš zvuči moćno. Baš onako kako želim. Baš onako kako treba zvučati nadimak budućeg NBA igrača.

Dakle, da se predstavim. Ja sam Gvozdić. Borna Gvozdić.